

Ježíš je Pán II. (Podle listu Římanům)Základ kázání: **Římanům 15:1-13**

1. čtení: Lukáš 22:24-30

Úvod: Labutě? Jen pro krále!

Milí bratři, milé sestry,

letos se po celém světě nemohou konat stovky a tisíce akcí. Důvod je nám všem známý. V Anglii museli zrušit tradiční sčítání labutí na řece Temži, které má dlouhou historii. V roce 1186 vyjel poprvé královský zmocněnec na řeku, aby zjistil početní stav labutí na Temži. A to se od té doby opakovalo každý rok. Proč to dělal? Protože král či královna chtěli mít přehled, kolik labutí v daném roce může skončit na talíři. Labutě se totiž servírovaly při královských hostinách. Dnes už samozřejmě královská rodina labutě nepojídá. To by se veřejnosti nelíbilo. Především ochránci přírody by bili na poplach. Časy se holt mění. Tradice zůstala. Jen smysl celé akce se proměnil. Vodní ptáci na Temži se už nepočítají kvůli hostinám, nýbrž právě v zájmu ochrany přírody.

My dnes budeme pokračovat v tom, co jsme začali na svátek Nanebevstoupení Páně. Z listu Římanům se budeme snažit vyčíst, co to znamená, že Ježíš je Pán. A co z tohoto vyznání pro nás vyplývá.

Ve čtvrtek jsme řekli, že křesťanské vyznání *Ježíš je Pán* znamená, že Ježíš je Bůh. Nikdo menší, než Bůh. A teď si představte, že toto naše vyznání chcete vysvětlit lidem, kteří o naší víře nevědí zhora nic. Co si asi pomyslí? Jistě nejprve sklouznou do tradičního vnímání světa. Pán je ten, kdo je nahoře - na rozdíl od obyčejných lidí. Pán je ten, kdo přikazuje a druzí ho musí poslouchat. Pán je ten, kdo se má dobře, zatímco jiní lidé strádají. On si žije jako v bavlnce, zatímco lidé kolem něj trou bídu s nouzí.

A pojďme ještě o krok dál: Pán je ten, kdo si žije jako ve vatičce, protože druzí lidé mu to svou prací, dřinou a odvody umožňují. Copak toto pojetí *pána a kmána* nemáme stále pod kůží - byť už dlouhé roky žijeme v demokracii? Copak v tomto vidění světa nevyrostly desítky generací lidí před námi? Labutě z Temže jedli jen králové se svou rodinou - zatímco většina populace živořila.

Bratři a sestry, *Ježíš je Pán*. Ale je to Pán, který se vůbec nepodobá pánům a mocným tohoto světa. On se totiž kvůli nám ponížil. Nejprve se dobrovolně ožebračil o svou nebeskou slávu, když přišel do našeho světa. A ještě víc se kvůli nám ponížil, když nakonec visel na kříži jako ten poslední zločinec. Když vzal na sebe všechnu naši bídu, náš hřích, naše problémy.

Ne! To platí jen v tomto hříšném světě: Že hrstka pánů se má velice dobře - zatímco obrovské množství lidí se potýká s existenčními problémy. To platí na zemi. Ale co platí v našem nedokonalém světě, neplatí u svatého Boha. Bůh totiž tuto logiku v Ježíši Kristu obrátil na ruby.

Ježíš je tedy Pán, který nám slouží. Ne, nebojme se to říct: Ježíš je Pán, který nám posloužil a slouží nám stále. Ne snad proto, že bychom byli důležitější, než je on sám. To v žádném případě! On nám slouží ze své dobré vůle, ze své obrovské, přebohaté milosti. On nám slouží naprosto nezaslouženě! Z toho důvodu mluví apoštol Pavel o Pánu Ježíši jako o služebníkovi:

- ⁸ *Chci říci: Kristus se stal služebníkem* (řecky: diakonos) *židů, aby ukázal Boží věrnost a potvrdil sliby, dané otcům,* ⁹ *a pohanické národy aby slavily Boha za jeho slitování...* (Ř 15:8-9)

I. Pán, který nám slouží

Pojďme se nyní podívat na to, jak nám Pán Ježíš Kristus posloužil. Co vlastně list Římanům vypráví o službě tohoto laskavého Pána?

1) Za prvé: **Pán Ježíš nás vysvobodil z hříchu - a tím ze smrti.** Apoštol Pavel volá:

- ²⁴ *Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?* ²⁵ *Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho! - A tak tentýž já sloužím svou myslí zákonu Božímu, ale svým jednáním zákonu hříchu. Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši,* ² *neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.* (Ř 7:24-8:2; viz: Ř 5:21; 6:23; 10:9-13)

Bratři a sestry, je to právě zákeřnost našeho hříchu, že si často myslíme a říkáme, že hříšní vlastně nejsme, nebo jenom maličko, trošičku. Žádná hrůza, žádná křeč. Kdyby si to však myslel i Bůh, pak by nám jistě neposílal svého milovaného Syna. Apoštol nám ukazuje duchovně probuzeného člověka, který právě pochopil, že se ze zákona hříchu a smrti sám nikdy nedokáže vymanit. Podobně jako se to v mnoha případech nepodaří lidem, kteří se finančně zadlužili. Dluhy rostou, věřitelé jsou nervózní a dlužník je zoufalý. Proto si žel ne zrovna zřídka takoví lidé sáhnou i na život. Anebo když člověk spadne do vody, pod splav a víry ho stáhnou ke dnu. Takto agresivně se k nám lidem chová náš hřích. Stáhne nás ke dnu. Proto

Pavel jása a skáče radostí: Že se konečně objevil někdo, kdo nám z lásky podá pomocnou ruku a vytáhne nás z vody, ve které bychom jinak jistě utonuli.

2) Dále: **Pán Ježíš nás smířil s Bohem.** Apoštol vysvětluje:

- *Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, ² neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. ¹⁰ Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život. ¹¹ A nejen to: chlubíme se dokonce Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, který nás s ním smířil. (Ř 5:1-2.10-11)*

Všimněte si, bratři a sestry: Nepřátelství mezi člověkem a Bohem musí být obrovské... Vždyť nestačilo, aby Ježíš přišel mezi nás a řekl nám: *No tak, lidi, neblbněte. Vraťte se k tomu, který vás stvořil.* Pán Ježíš kvůli tomuto smíření musel položit svůj život. Jinak bychom nadále žili a umírali v nepřátelství vůči našemu Stvořiteli. Díky němu tedy žijeme v míru a pokoji s Bohem. A to je veliká a vzácná věc. Vždyť my lidé jsme v tomto ohledu tak nestálí! Jak často dokážeme mír mezi sebou navzájem pošlapat! Jak rychle umíme pokoj mezi sebou pošpinit zbytečnými hádkami, poplivat pomluvami, spálit zlostí na popel! Neustále se s někým usmířujeme, protože jsme pořád s někým na nože. Není to obrovská porce milosti z Boží strany: Že my, kteří žel v dlouhodobém pokoji s druhými lidmi žít neumíme, smíme žít v pokoji a míru s Bohem na věčné časy?

3) Na věčné časy... Tedy do třetice: Co pro nás Pán Ježíš učinil? **Připoutal nás k Bohu tak pevně, že nás od něj už nikdo a nic, nikdy a nikde neodtrhne.** To apoštol vyznává v pasáži, která právem patří mezi nejznámější texty Písma:

- ³⁸ *Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ³⁹ ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 8:38-39)*

A když si je apoštol Pavel jistý, buď si jistý i ty, bratře. I ty, sestro, si buď jistá: Že tě Pán Ježíš pevně a natrvalo přivázal k Bohu. To pouto je díky němu tak silné, že je už nikdo nedokáže překonat. Představte si loď a přístav. My jsme ta loď, která léta letoucí plula po rozbouřených vodách života - a nyní konečně doplula do bezpečného přístavu. Tím přístavem je Bůh sám. A v tom případě Pán Ježíš je tou lodní smyčkou, která nás spojuje s Bohem, jako loď spojuje s přístavem.

II. Pán, kterému sloužíme

A teď řekněte: Kdo z nás by takovému Pánu nechtěl sloužit? Kdo z nás by takového Pána nechtěl poslouchat a chválit? Teď už rozumíme tomu, že nás apoštol v listu Římanům vybízí:

- ¹¹ *V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. (Ř 12:11)*

Vždyť my takovému Pánu, který za nás život položil a miluje nás věčnou láskou, rádi budeme sloužit! Když dokážeme pracovat pro zaměstnavatele, kteří mají své vrtochy, výplatu nám sice vyplácejí, ale jinak jim na nás moc nezáleží, proč bychom nepracovali pro našeho Pána Ježíše, kterému na nás bytostně záleží - což už také mnohokrát v našem životě potvrdil?

Jistě, rádi bychom slyšeli podrobnější radu: Kdy, kde, v čem a čím přesně sloužit našemu milému Pánu. Někdy si totiž nevíme rady. Proto bychom uvítali podrobně napsaný manuál služby Kristu. Na druhou stranu rozumíme apoštolovi. Když napíše: *Služte Pánu*, pak tím myslí celoživotní službu. Takže: *Kdy?* Pořád! *Když spíš, i když bdiš. Když pracuješ, i když odpočíváš. Kde?* Všude! V kostele, stejně jako doma. V soukromí, stejně jako na veřejnosti. *V čem přesně?* Ve všem! *Když jsi veselý, i když jsi smutný. Když jsi zdravý, i když jsi nemocný. Když jsi sám, i když jsi v blízkosti druhých lidí. A čím?* Vším! Hlavou, srdcem, rukama a nohama. Myšlením, slovy, činy. Tvá radostná a vděčná služba Pánu Ježíši totiž začala ve chvíli, kdy jsi mu uvěřil, křesťane. V okamžiku, kdy jsi poprvé radostně přijal všechno, co pro tebe tento laskavý Pán učinil. Tvá radostná a vděčná služba bude trvat věčně. Jak dosvědčuje apoštol:

- ⁷ *Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, ⁸ umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu. ⁹ Vždyť proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem i mrtvých i živých. (Ř 14:7-9)*

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, prosíme tě v tuto chvíli jen o dvě věci. Především: Odpusť nám, že se nám tak často nechce tobě sloužit, žít pro tebe. Že si ve svém ustrašeném a pohodlném sobectví, chceme žít podle svého, a ne podle tvého slova. A naplň nás svým svatým Duchem, abychom tobě ochotně, dobře a v nové síle sloužili. Abychom, Pane, žili především pro tebe. Amen.*